

w zakresie objętym rozporządzeniem, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 9.”,

2) w art. 21 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Koncesje w obrocie z zagranicą towarami i usługami, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 9, wydaje się na czas oznaczony.”

Art. 52. W ustawie z dnia 2 grudnia 1993 r. o zasadach szczególnej kontroli obrotu z zagranicą towarami i technologiami w związku z porozumieniami i zobowiązaniami międzynarodowymi (Dz. U. Nr 129, poz. 598, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i z 1997 r. Nr 88, poz. 554) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w ustawie w różnych przypadkach wyrazy „Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Minister Gospodarki” w odpowiednich przypadkach;

2) w art. 3 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Wydawanie i cofanie pozwoleń na przywóz, wywóz lub tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni, amunicji i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym regulują przepisy ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym (Dz. U. Nr 157, poz. 1026).

1b. Certyfikatu importowego, o którym mowa w ust. 1 ustawy, nie wydaje się na przywóz, wywóz lub tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni, amunicji i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.”;

3) w art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ministrowie: Spraw Wewnętrznych i Administracji, Obrony Narodowej, Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa oraz Zdrowia i Opieki Społecznej, Szef Urzędu Ochrony Państwa, a także Prezesi Państwowej Agencji Atomistyki i Głównego Urzędu Ceł spowodują, na wniosek Ministra Gospodarki, odelegowanie do jego dyspozycji, w celu utworzenia zespołów, funkcjonariuszy podległych sobie organów kontroli lub funkcjonariuszy, żołnierzy lub pracowników innych podległych albo podporządkowanych jednostek organizacyjnych.”

Art. 53. W ustawie z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz.U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407 i Nr 121, poz. 770) w art. 14 po § 6 dodaje się § 6a w brzmieniu:

„§ 6a. Do pozwoleń, o których mowa w § 6, stosuje się odpowiednio art. 17, 18 i 20 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym (Dz. U. Nr 157, poz. 1026).”

Art. 54. 1. Postępowania w sprawie udzielenia koncesji lub pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów oraz na eksport i import usług, wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i do tego dnia nie zakończone ostateczną decyzją, będą toczyć się według przepisów niniejszej ustawy.

2. Koncesje na podjęcie działalności gospodarczej w zakresie obrotu z zagranicą towarami i usługami, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie ustawy, o której mowa w art. 51, pozostają w mocy przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że ustanowione w nich terminy obowiązywania upływają wcześniej.

Art. 55. 1. W zakresie obrotu specjalnego z zagranicą nie stosuje się art. 11 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej.

2. Koncesje wydane na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 9 ustawy o działalności gospodarczej na dokonywanie obrotu z zagranicą bronią, amunicją, materiałami wybuchowymi oraz wyrobami i ich częściami, technologiami i usługami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym pozostają w mocy przez okres 1 roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że ustanowione w nich terminy obowiązywania upływają wcześniej.

Art. 56. W ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o zmianie ustawy — Kodeks celny oraz o zmianie ustawy — Prawo celne (Dz.U. Nr 64, poz. 407) art. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 297 na końcu zdania kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z wyjątkiem art. 106f.”

Art. 57. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1027

USTAWA

z dnia 11 grudnia 1997 r.

o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa środki ochronne przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar

celny, zwane dalej „środkami ochronnymi”, oraz zasady i tryb postępowania w sprawie stosowania tych środków, zwany dalej „postępowaniem ochronnym”.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się:

- 1) do towaru, którego nadmierny przywóz podlega ograniczeniom w zakresie uregulowanym odrębnymi przepisami prawa lub umowami międzynarodowymi,
- 2) wobec przywozu na polski obszar celny towaru, na który w tym samym czasie została nałożona, na podstawie odrębnych przepisów, opłata celna dodatkowa lub opłata wyrównawcza.

3. Środki ochronne i postępowania ochronne, określone w niniejszej ustawie, będą stosowane z zachowaniem wymogów określonych w Porozumieniu w sprawie środków ochronnych (Dz.U. z 1996 r. Nr 9, poz. 54), stanowiącym załącznik do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO), sporządzonego w Marakeszu dnia 15 kwietnia 1994 r. (Dz.U. z 1995 r. Nr 98, poz. 483).

4. Do postępowania ochronnego stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.

Art. 2. 1. Postanowienia i decyzje, o których mowa w niniejszej ustawie, przed ich podjęciem, konsultowane są z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Postanowienia i decyzje, o których mowa w niniejszej ustawie, obowiązują od dnia ogłoszenia.

3. Postanowienia i decyzje wraz z uzasadnieniem ogłasza się w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

4. Niezależnie od ogłoszenia, o którym mowa w ust. 3, Minister Gospodarki przekazuje wydane postanowienia i decyzje wnioskodawcy i władzom kraju eksportu.

Art. 3. Przywóz towaru na polski obszar celny uważa się za nadmierny, jeżeli towar jest przywożony:

- 1) w tak zwiększonych ilościach bezwzględnych lub w stosunku do wielkości krajowej produkcji towaru podobnego albo towaru bezpośrednio konkurencyjnego,
- 2) na takich warunkach,

że wyrządza poważną szkodę lub zagraża wyrządzeniem takiej szkody przemysłowi krajowemu wytwarzającemu towar podobny lub towar bezpośrednio konkurencyjny.

Art. 4. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) towar podobny — towar, który jest jednakowy pod każdym względem w stosunku do towaru objętego postępowaniem ochronnym lub w razie braku takiego towaru inny towar, który pomimo że nie jest jednakowy pod każdym względem, ma cechy ściśle odpowiadające cechom towaru objętego tym postępowaniem,
- 2) towar bezpośrednio konkurencyjny — towar, który chociaż nie spełnia wymogów określonych w pkt 1, ze względu na możliwość użycia go do tych samych celów i spełniania przez niego tych samych funkcji oraz ze względu na jego cenę może być

uznany za substytutowy w odniesieniu do towaru objętego postępowaniem ochronnym,

- 3) poważna szkoda — znaczące i ogólne pogorszenie sytuacji przemysłu krajowego,
- 4) zagrożenie poważną szkodą — groźbę powstania nieuniknionej szkody w rozumieniu pkt 3,
- 5) przemysł krajowy — ogół producentów wytwarzających towar podobny bądź bezpośrednio konkurencyjny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub tych spośród nich, których łączna produkcja towaru podobnego bądź bezpośrednio konkurencyjnego stanowi co najmniej 50% całkowitej produkcji krajowej tego towaru,
- 6) kraj eksportu — kraj pochodzenia towaru, a w wypadku gdy towar nie jest przywożony na polski obszar celny bezpośrednio z kraju pochodzenia towaru, kraj wysyłki towaru,
- 7) strony zainteresowane — władze kraju eksportu, krajowych producentów danego towaru lub towaru bezpośrednio konkurencyjnego, lub inne kraje i zagraniczne osoby fizyczne i prawne, które w czasie postępowania wykażą swój bezpośredni interes prawny i materialny w badanej sprawie.

Rozdział 2

Środki ochronne

Art. 5. 1. Jeżeli w wyniku postępowania ochronnego stwierdzone zostanie, że przywóz towaru na polski obszar celny jest nadmierny, to wobec przywozu takiego towaru może zostać zastosowany środek ochronny, z zastrzeżeniem ust. 2—3.

2. Środek ochronny może zostać zastosowany wobec przywozu na polski obszar celny towaru pochodzącego z krajów członkowskich WTO pod warunkiem, że w wyniku postępowania ochronnego stwierdzone zostanie, iż obie przesłanki, o których mowa w art. 3 pkt 1 i 2, zostały spełnione łącznie i występuje związek przyczynowy między nimi a poważną szkodą lub groźbą wyrządzenia takiej szkody.

3. Środki ochronne nie będą stosowane wobec towaru pochodzącego z kraju rozwijającego się lub najmniej rozwiniętego będącego jednocześnie członkiem WTO, którego indywidualny udział w przywozie na polski obszar celny nie przekracza 3%, pod warunkiem że łączny przywóz z tych krajów nie jest większy niż 9% całego przywozu na polski obszar celny towaru objętego postępowaniem ochronnym.

Art. 6. 1. Środek ochronny stosuje się wobec towaru dopuszczonego do obrotu na polskim obszarze celnym, bez względu na kraj pochodzenia tego towaru, o ile umowy zawarte przez Rzeczpospolitą Polską nie stanowią inaczej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz art. 5 ust. 3.

2. W wypadku gdy poważna szkoda lub zagrożenie poważną szkodą spowodowane zostało wyłącznie nadmiernym przywozem towaru pochodzącego z krajów, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowy o strefie wolnego handlu, środki ochronne zastosowa-

ne będą wyłącznie wobec przywozu towaru pochodzącego z tych krajów, zgodnie z postanowieniami umów o strefie wolnego handlu.

3. W wypadku gdy poważna szkoda lub zagrożenie poważną szkodą spowodowane zostało wyłącznie nadmiernym przywozem towaru pochodzącego z krajów nie będących członkami WTO, środki ochronne mogą być stosowane wyłącznie wobec towaru pochodzącego z tych krajów, o ile umowy zawarte przez Rzeczpospolitą Polską z tymi krajami nie stanowią inaczej.

Art. 7. Środek ochronny ustanawia się na czas określony w wysokości oraz formie niezbędnej dla naprawienia szkody wyrządzonej przemysłowi krajowemu lub zapobieżenia powstaniu szkody, z zastrzeżeniem art. 20 ust. 2 i art. 26.

Art. 8. Tymczasowy środek ochronny może polegać na ustanowieniu tymczasowej dodatkowej opłaty celnej.

Art. 9. 1. Ostateczny środek ochronny polega w szczególności na ustanowieniu:

- 1) opłaty celnej dodatkowej,
- 2) kontyngentu.

2. W odniesieniu do towaru przywożonego z krajów nie będących członkami WTO, jeżeli umowy zawarte przez Rzeczpospolitą Polską z tymi krajami nie stanowią inaczej, może być zastosowany środek ochronny także w formie nieautomatycznej rejestracji przywozu, w rozumieniu ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym (Dz. U. Nr 157, poz. 1026).

3. W wypadku ustanowienia ostatecznego środka ochronnego w formie, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, do wydawania pozwoleń na przywóz stosuje się przepisy ustawy o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym.

Art. 10. Dodatkowa opłata celna, o której mowa w art. 8 i art. 9 ust. 1 pkt 1, stanowi należność celną przywózową w rozumieniu przepisów Kodeksu celnego.

Rozdział 3

Postępowanie ochronne

Art. 11. 1. Minister Gospodarki wszczyna postępowanie ochronne:

- 1) na pisemny wniosek osoby fizycznej lub prawnej albo jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej występującej na rzecz przemysłu krajowego; wniosek uważa się za złożony na rzecz przemysłu krajowego, jeżeli popierają go producenci krajowi, których łączna produkcja stanowi co najmniej 25% produkcji krajowej towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego,
- 2) z urzędu, jeżeli dysponuje dowodami uzasadniającymi wszczęcie postępowania ochronnego.

2. Minister Gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wymogi, jakie powinien spełniać wniosek o wszczęcie postępowania ochronnego.

3. W wypadku gdy wniosek nie spełnia wymogów określonych zgodnie z ust. 2 lub materiał dowodowy okaże się niewystarczający, Minister Gospodarki, nie później niż w terminie 15 dni od daty wpłynięcia wniosku, zawiadomi o tym wnioskodawcę i wezwie go do usunięcia braków w terminie nie krótszym niż 30 dni od daty wezwania. Jeżeli braki nie zostaną usunięte w wyznaczonym terminie, Minister Gospodarki pozostawia wniosek bez rozpoznania.

4. W wypadku wycofania wniosku przez wnioskodawcę przed wydaniem postanowienia o wszczęciu postępowania ochronnego, postępowanie nie wszczy na się.

5. Jeżeli wnioskodawca wycofa wniosek po wszczęciu postępowania ochronnego, Minister Gospodarki w drodze decyzji umorzy postępowanie, chyba że naruszałoby to interes publiczny.

Art. 12. Minister Gospodarki wydaje decyzję o odmowie wszczęcia postępowania ochronnego, jeżeli wymaga tego interes publiczny.

Art. 13. 1. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w art. 14, żadne informacje w sprawie nie będą podane do wiadomości publicznej.

2. Jeżeli z umów międzynarodowych wynika obowiązek zawiadamiania władz kraju eksportu o zamiarze wszczęcia postępowania ochronnego, Minister Gospodarki powiadomi o tym właściwe władze.

Art. 14. 1. Minister Gospodarki wszczyna postępowanie ochronne w drodze postanowienia.

2. W wypadku postępowania wszczynanego na wniosek, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1, Minister Gospodarki wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania ochronnego nie później niż w terminie 30 dni od daty wpłynięcia kompletnego wniosku.

3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać streszczenie zgromadzonych informacji oraz określać:

- 1) datę wszczęcia postępowania ochronnego,
- 2) kod taryfy celnej i nazwę towaru objętego postępowaniem ochronnym,
- 3) termin, w którym strony zainteresowane powinny zgłosić swój udział w postępowaniu ochronnym,
- 4) kraje eksportu towaru objętego postępowaniem ochronnym,
- 5) termin dostarczenia informacji i wyrażenia opinii przez strony zainteresowane.

Art. 15. 1. Minister Gospodarki może wezwać strony zainteresowane do dostarczenia informacji lub do złożenia wyjaśnień, jeżeli jest to niezbędne dla prowadzonego postępowania ochronnego.

2. Jeżeli strona zainteresowana odmówi udzielenia w wyznaczonym terminie informacji, o których mowa

w ust. 1, lub w inny sposób będzie utrudniać postępowanie ochronne, ustalenia mogą być dokonane na podstawie dostępnych informacji.

3. Jeżeli strona zainteresowana przedstawi nieprawdziwe lub mylące informacje, to takie informacje pomija się, zaś w postępowaniu ochronnym wykorzystuje się inne dostępne dane.

Art. 16. 1. Strony zainteresowane mogą w toku postępowania ochronnego składać wyjaśnienia, zgłaszać wnioski oraz dostarczać dowody na ich poparcie.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przekazywane w formie ustnej, mogą zostać uwzględnione w postępowaniu ochronnym pod warunkiem, że zostaną utrwalone w formie pisemnej.

3. Strona zainteresowana przekazująca informacje mające istotne znaczenie dla jej pozycji konkurencyjnej na rynku, może żądać, by informacjom tym nadana była klauzula poufności.

4. Informacjom zostanie nadana klauzula poufności pod warunkiem, że:

- 1) strona zainteresowana przekazująca informacje uzasadni swe żądanie oraz
- 2) z przekazanych informacji sporządzi streszczenie, które może zostać udostępnione innym uczestnikom postępowania.

5. W wypadku gdy żądanie strony zainteresowanej dotyczące nadania informacji klauzuli poufności jest nieuzasadnione, a strona ta sprzeciwia się udostępnieniu informacji innym uczestnikom postępowania oraz nie dostarczyła streszczenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, Minister Gospodarki może rozstrzygnąć sprawę bez uwzględnienia tej informacji, chyba że prawdziwość informacji można potwierdzić na podstawie innych źródeł.

6. Informacja, której nadano klauzulę poufności, nie może być udostępniana innym uczestnikom postępowania ochronnego bez zgody strony zainteresowanej przekazującej te informacje.

Art. 17. 1. Minister Gospodarki, w toku postępowania ochronnego zbada w szczególności:

- 1) wielkość przywozu w celu stwierdzenia, czy przywóz wzrósł w ilościach bezwzględnych lub w stosunku do wielkości krajowej produkcji lub konsumpcji,
- 2) ceny towaru objętego postępowaniem ochronnym, w tym ich relację do cen krajowego towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego,
- 3) wpływ przywozu na sytuację producentów krajowych towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego, wyrażający się w zmianach:
 - a) wielkości produkcji,
 - b) stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych,
 - c) stanu zapasów,
 - d) wielkości lub wartości sprzedaży,
 - e) udziału w rynku,

f) cen krajowego towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego (obniżenie cen lub zapobieżenie wzrostowi cen, który nastąpiłby w normalnych okolicznościach),

g) zysku lub straty,

h) stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału,

i) przepływów pieniężnych,

j) stanu zatrudnienia,

k) wydajności pracy,

4) istnienie związku przyczynowego pomiędzy przywozem towaru na polski obszar celny a sytuacją krajowych producentów, o której mowa w pkt 3.

2. W toku postępowania ochronnego Minister Gospodarki zbada także czynniki inne niż przywóz, które wyrządziły lub mogły wyrządzić poważną szkodę przemysłowi krajowemu lub przyczyniły się do powstania takiej szkody. Szkoła wyrządzona przez te czynniki nie będzie przypisywana przywózowi.

3. W celu stwierdzenia, czy przywóz towaru objętego postępowaniem ochronnym zagraża wyrządzeniem poważnej szkody przemysłowi krajowemu, Minister Gospodarki zbada, czy istniejąca sytuacja przekształci się w poważną szkodę, biorąc pod uwagę:

- 1) wielkość i tempo wzrostu przywozu na polski obszar celny towaru objętego postępowaniem ochronnym,
- 2) możliwości eksportowe kraju eksportu towaru objętego postępowaniem ochronnym i prawdopodobieństwo wykorzystania tych możliwości dla zwiększenia przywozu na polski obszar celny.

Art. 18. Minister Gospodarki zakończy, w drodze decyzji, postępowanie ochronne nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania.

Art. 19. Minister Gospodarki wyda decyzję o zakończeniu postępowania ochronnego bez zastosowania środka ochronnego, jeżeli w toku postępowania ochronnego stwierdzone zostanie, że przywóz na polski obszar celny towaru objętego postępowaniem ochronnym nie wyrządził poważnej szkody przemysłowi krajowemu ani nie zagraża powstaniem takiej szkody.

Art. 20. 1. Jeżeli w czasie trwania postępowania ochronnego, nie wcześniej jednak niż po upływie 2 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania ochronnego i nie później niż po upływie 6 miesięcy od tej daty, Minister Gospodarki stwierdzi, że wprowadzenie środków ochronnych dopiero po zakończeniu postępowania ochronnego spowodowałoby powstanie szkody trudnej do naprawienia, może ustanowić, w drodze decyzji, tymczasowy środek ochronny.

2. Tymczasowy środek ochronny ustanawia się na okres nie przekraczający 6 miesięcy.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, powinna w szczególności określać:

- 1) kod taryfy celnej i nazwę towaru podlegającego tymczasowemu środkowi ochronnemu,

- 2) okres stosowania środka ochronnego,
- 3) sposób, warunki i zakres stosowania tymczasowego środka ochronnego.

Art. 21. Tymczasowego środka ochronnego nie stosuje się do dostaw towaru objętego kontraktami zawartymi przed dniem wejścia w życie decyzji, o której mowa w art. 20 ust. 1, pod warunkiem że dokumenty przewozowe zostały wystawione przed dniem wejścia w życie decyzji, a towar został przywieziony na polski obszar celny nie później niż 3 miesiące od dnia wejścia w życie tej decyzji.

Art. 22. 1. Jeżeli w wyniku postępowania ochronnego zastosowany został tymczasowy środek ochronny, Minister Gospodarki w decyzji o zakończeniu postępowania ochronnego bez zastosowania środka ochronnego uchyli decyzję o zastosowaniu tymczasowego środka ochronnego.

2. W wypadku uchylenia decyzji o zastosowaniu tymczasowego środka ochronnego ustanowionego w formie tymczasowej dodatkowej opłaty celnej, organ celny, który pobrał tę opłatę, dokona zwrotu kwoty opłaty na pisemny wniosek strony zainteresowanej, złożony wraz z oryginałem dowodu uiszczenia opłaty i dokumentami, których przedstawienie było niezbędne do nadania towarowi przeznaczenia celnego.

3. Kwota podlegająca zwrotowi zaliczana jest z urzędu na zaległe lub bieżące zadłużenie z tytułu należności celnych.

4. W razie braku zadłużenia, o którym mowa w ust. 3, tymczasowa dodatkowa opłata celna podlega zwrotowi w terminie 30 dni, licząc od dnia wydania decyzji orzekającej jej zwrot.

5. Od zwracanej tymczasowej dodatkowej opłaty celnej nie płaci się odsetek.

Art. 23. 1. Jeżeli w toku postępowania ochronnego Minister Gospodarki stwierdzi, że przywóz towaru na polski obszar celny jest nadmierny, to wobec przywozu takiego towaru, w drodze decyzji, ustanowi ostateczny środek ochronny.

2. Ostateczny środek ochronny stosuje się do towaru dopuszczonego do obrotu na polskim obszarze celnym od dnia wejścia w życie decyzji o ustanowieniu ostatecznego środka ochronnego, z zastrzeżeniem art. 24.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, powinna w szczególności określać:

- 1) kod taryfy celnej i nazwę towaru podlegającego ostatecznemu środkowi ochronnemu,
- 2) rodzaj ustanowionego środka ochronnego,
- 3) okres stosowania środka ochronnego,
- 4) sposób, warunki i zakres stosowania ustanowionego środka ochronnego.

4. Jeżeli ostateczny środek ochronny został ustanowiony na okres dłuższy niż jeden rok, decyzja o ustanowieniu ostatecznego środka ochronnego powinna

określać również harmonogram stopniowej liberalizacji zastosowanego środka.

5. W wypadku ustanowienia ostatecznego środka ochronnego w formie kontyngentu, decyzja o ustanowieniu ostatecznego środka ochronnego powinna określać również sposób rozdysponowania kontyngentu.

6. W wypadku ustanowienia ostatecznego środka ochronnego w formie nieautomatycznej rejestracji przywozu, decyzja o ustanowieniu ostatecznego środka ochronnego powinna określać również warunki wydania i wykorzystania pozwoleń na przywóz towaru objętego tą rejestracją. W szczególności warunkiem wykorzystania pozwolenia na przywóz towaru może być zachowanie określonej ceny jednostkowej przywożonego towaru.

Art. 24. Ostatecznego środka ochronnego nie stosuje się w odniesieniu do towaru objętego kontraktami zawartymi przed dniem wejścia w życie decyzji, o której mowa w art. 23 ust. 1, pod warunkiem że dokumenty przewozowe zostały wystawione przed dniem wejścia w życie decyzji, a towar został przywieziony na polski obszar celny nie później niż 3 miesiące od dnia wejścia w życie tej decyzji.

Art. 25. 1. W wypadku zastosowania ostatecznego środka ochronnego w formie kontyngentu jego wysokość zostanie ustalona na poziomie nie niższym od średniej wielkości lub wartości przywozu towaru objętego środkami ochronnymi w okresie ostatnich trzech reprezentatywnych lat, dla których dostępne są dane statystyczne, chyba że złożone zostanie wyraźne uzasadnienie, że inny poziom importu jest niezbędny dla zapobieżenia lub przeciwdziałania poważnej szkodzie.

2. W wypadku gdy kontyngent rozdzielony jest pomiędzy kraje eksportu, wielkość kontyngentu, dla każdego kraju może być ustalona w porozumieniu z tymi spośród nich, które mają istotny interes w dostarczeniu towaru objętego środkami ochronnymi na polski obszar celny.

3. Jeżeli porozumienie, o którym mowa w ust. 2, nie zostanie osiągnięte, kontyngent zostanie rozdzielony pomiędzy kraje eksportu proporcjonalnie do poziomu przywozu towaru z tych krajów na polski obszar celny w reprezentatywnym okresie, z uwzględnieniem czynników, które wpływają lub mogłyby wpłynąć na handel tym towarem.

4. W uzasadnionych wypadkach Minister Gospodarki może odstąpić od kryteriów podziału kontyngentu, o których mowa w ust. 2 i 3, jeżeli:

- 1) w wyniku postępowania stwierdzono, że przywóz z jednego lub większej liczby krajów wzrósł nieproporcjonalnie w porównaniu do całego przywozu towaru na polski obszar celny w poprzednim reprezentatywnym okresie,
- 2) przyjęte kryteria odstąpienia należyście uwzględniają interesy wszystkich krajów eksportu towaru objętego środkami ochronnymi.

5. Środki ochronne ustanowione wobec przywozu na polski obszar celny towaru pochodzącego z krajów nie będących członkami WTO będą nie mniej restrykcyjne od środków ustanowionych wobec towaru pochodzącego z krajów członkowskich WTO.

Art. 26. Ostateczny środek ochronny może zostać ustanowiony na okres nie dłuższy niż 4 lata, z uwzględnieniem okresu stosowania tymczasowego środka ochronnego.

Rozdział 4

Postępowanie weryfikacyjne i przeglądowe

Art. 27. 1. Jeżeli okres stosowania środka ochronnego przekracza 3 lata, to przed upływem połowy okresu stosowania tego środka Minister Gospodarki przeprowadzi postępowanie ochronne weryfikacyjne w celu stwierdzenia, czy dalsze stosowanie środka ochronnego jest uzasadnione.

2. Minister Gospodarki, w drodze postanowienia, wszczyna postępowanie, o którym mowa w ust. 1.

3. Do postępowania ochronnego weryfikacyjnego przepisy rozdziału 3 stosuje się odpowiednio.

4. W postępowaniu ochronnym weryfikacyjnym bada się dane i informacje dotyczące okresu stosowania środka ochronnego.

5. Po przeprowadzeniu postępowania Minister Gospodarki, w drodze decyzji:

- 1) zakończy postępowanie ochronne weryfikacyjne bez zmiany stosowania środka ochronnego lub
- 2) uchyli decyzję o zastosowaniu ostatecznego środka ochronnego, lub
- 3) zmieni decyzję o zastosowaniu ostatecznego środka ochronnego i przyspieszy liberalizację stosowania środka ochronnego.

Art. 28. 1. W celu przedłużenia okresu stosowania ostatecznego środka ochronnego Minister Gospodarki może wsząć postępowanie ochronne przeglądowe.

2. Postępowanie ochronne przeglądowe nie może być wszczęte wcześniej niż 3 miesiące od daty ustanowienia ostatecznego środka ochronnego i nie później niż 9 miesięcy przed datą zakończenia okresu stosowania tego środka.

3. Do postępowania ochronnego przeglądowego przepisy rozdziału 3 stosuje się odpowiednio.

4. W postępowaniu ochronnym przeglądowym bada się dane i informacje dotyczące okresu stosowania środka.

5. Minister Gospodarki, nie później niż w terminie 9 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania ochronnego przeglądowego, w drodze decyzji:

- 1) zakończy postępowanie ochronne przeglądowe, bez przedłużenia ważności decyzji o zastosowaniu ostatecznego środka ochronnego, lub

2) zmieni decyzję o zastosowaniu ostatecznego środka ochronnego, przedłużając okres stosowania środka ochronnego.

6. Z zastrzeżeniem ust. 7, Minister Gospodarki może przedłużyć stosowanie środka ochronnego pod warunkiem, że w wyniku postępowania ochronnego przeglądownego stwierdzone zostanie, że dalsze stosowanie środka ochronnego jest niezbędne:

- 1) dla naprawienia poważnej szkody wyrządzonej przemysłowi krajowemu lub zapobieżenia jej powstaniu oraz
- 2) dla dalszej realizacji programu dostosowawczego przemysłu krajowego.

7. Nie przedłuża się stosowania środka ochronnego, jeżeli środek ten był ustanowiony na podstawie ustaleń stwierdzających, że przywóz na polski obszar celny towaru objętego postępowaniem ochronnym zagraża jedynie wyrządzeniem poważnej szkody przemysłowi krajowemu produkującemu towar podobny lub bezpośrednio konkurencyjny.

8. Łączny okres stosowania środka ochronnego, o którym mowa w art. 26 i w niniejszym artykule, nie może być dłuższy niż 8 lat.

9. Środek ochronny, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, nie może być bardziej restrykcyjny niż obowiązujący w ostatnim okresie liberalizacji określonym w decyzji, o której mowa w art. 23 ust. 3 i 4. Decyzja, o której mowa w ust. 5 pkt 2, powinna określać harmonogram stopniowej liberalizacji zastosowanego środka.

Art. 29. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, wobec towaru, w odniesieniu do którego był ustanowiony środek ochronny, żaden środek ochronny nie będzie wprowadzony ponownie przez okres równy okresowi stosowania środka ochronnego, licząc od dnia wygaśnięcia lub uchylecia decyzji o ustanowieniu środka ochronnego.

2. Środek ochronny ustanowiony na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy może zostać wprowadzony ponownie wobec przywozu tego samego towaru, pod warunkiem że:

- 1) upłynął co najmniej jeden rok od daty ustanowienia środka ochronnego oraz
- 2) taki środek ochronny był stosowany wobec tego towaru nie więcej niż dwa razy w okresie 5 lat bezpośrednio poprzedzających datę ponownego ustanowienia tego środka.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 30. 1. Postępowanie wszczęte i nie zakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzone jest według dotychczas obowiązujących przepisów.

2. Wnioski o wszczęcie postępowania ochronnego, wobec których postępowanie nie zostało podjęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, powinny zo-

stać, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania, dostosowane do wymogów określonych zgodnie z niniejszą ustawą, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 31. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1028

USTAWA

z dnia 11 grudnia 1997 r.

o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych.

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa środki ochrony przed wyrażającym szkodę przemysłowi krajowemu przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych, zwane dalej „środkami antydumpingowymi”, oraz zasady i tryb postępowania w sprawie stosowania tych środków, zwany dalej „postępowaniem antydumpingowym”.

2. Środki antydumpingowe i postępowanie antydumpingowe, określone w niniejszej ustawie, będą stosowane z zachowaniem wymogów określonych w Porozumieniu Światowej Organizacji Handlu w sprawie stosowania artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (Porozumienie WTO).

3. W postępowaniu antydumpingowym stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego i przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) towar podobny — towar, który jest jednakowy pod każdym względem w stosunku do towaru objętego postępowaniem antydumpingowym, lub w razie braku takiego towaru, inny towar, który, pomimo że nie jest jednakowy pod każdym względem, ma cechy ściśle odpowiadające cechom towaru objętego postępowaniem antydumpingowym,
- 2) szkodę — rzeczywistą szkodę wyrządzoną przemysłowi krajowemu lub groźbę wyrządzenia rzeczywistej szkody bądź istotne opóźnienie powstania określonego przemysłu krajowego,
- 3) przemysł krajowy — ogół producentów wytwarzających towar podobny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub tych spośród nich, których łączna produkcja stanowi co najmniej 50% całkowitej produkcji krajowej tych towarów; w wypadku gdy producenci są powiązani z zagranicznymi eksporterami lub krajowymi importerami albo sami są importerami towaru będącego przedmiotem postępowania, wówczas przemysł krajowy oznacza pozosta-

tych producentów krajowych wytwarzających towar podobny,

- 4) producentów powiązanych — producentów powiązanych z zagranicznymi eksporterami lub krajowymi importerami w jakikolwiek z następujących sposobów:
 - a) jeden z nich bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugiego,
 - b) obaj są bezpośrednio lub pośrednio kontrolowani przez osobę trzecią,
 - c) obaj bezpośrednio lub pośrednio kontrolują osobę trzecią, pod warunkiem że istnieją przypuszczenia, iż na skutek powiązań dany producent postępuje odmiennie od producentów nie mających powiązań,
- 5) osobę kontrolującą drugą osobę — osobę, która prawnie lub faktycznie władna jest kierować postępowaniem drugiej osoby,
- 6) osoby niezależne (nabywcy niezależni) — osoby (nabywcy), które nie są ze sobą powiązane w sposób określony w pkt 4,
- 7) sprzedaż w zwykłym obrocie handlowym — każdą sprzedaż dokonaną przez producenta towaru objętego postępowaniem antydumpingowym, na warunkach ogólnie przyjętych w jego kraju, z wyjątkiem sprzedaży po cenach niższych od kosztów produkcji w rozumieniu art. 5 ust. 2—11, sprzedaży między osobami powiązаныmi w rozumieniu pkt 4 oraz sprzedaży między stronami, które zawarły między sobą porozumienie kompensacyjne,
- 8) środki antydumpingowe — tymczasowe i ostateczne cła antydumpingowe oraz zobowiązania cenowe; tymczasowe cła antydumpingowe i ostateczne cła antydumpingowe stanowią należności celne przywozowe w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny,
- 9) strony zainteresowane:
 - a) zagranicznych eksporterów lub producentów towaru objętego postępowaniem antydumpingowym, krajowych importerów tego towaru bądź organizacje oraz zrzeszenia handlowców i przedsiębiorców, jeżeli większość ich członków jest